

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2007 r. — Freistaat Sachsen przeciwko Komisji**(Sprawa T-102/07)**

(2007/C 129/31)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Freistaat Sachsen (Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. von Donat i G. Quardt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 130 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie pomocy państwa nr C 38/2005 (ex NN 52/2004) udzielonej przez Niemcy grupie Biria w części dotyczącej działań 2 i 3;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zwraca się przeciwko decyzji Komisji C (2007) 130 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r., w której Komisja stwierdziła, że obejmująca trzy działania pomoc państwa udzielona przez Niemcy na rzecz Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH i Biria GmbH (obecnie Biria AG) jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Skarżący twierdzi, że decyzja Komisji dotyczy go bezpośrednio i indywidualnie, ponieważ zakwestionowane przez nią działania 2 i 3, których przedmiotem są poręczenia na rzecz Sachsen Zweirad GmbH i Biria GmbH (obecnie Biria AG), zostały udzielone ze środków własnych na podstawie wytycznych w sprawie udzielania poręczeń wydanych przez Freistaat Sachsen.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi w pierwszej kolejności naruszenie prawa wspólnotowego z powodu błędnej wykładni zatwierzonego systemu pomocy. Skarżący zarzuca w tym względzie, że pozwana, nie uwzględniając odpowiedniej definicji w zatwierdzonym systemie pomocy, uznała wspomniane przedsiębiorstwa za przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji. Ponieważ zdaniem skarżącego nie ma to miejsca, działania 2 i 3 stanowią zatwierdzoną pomoc.

Ponadto skarżący uważa, że pozwana dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych, przyjmując, że wspomniane przedsiębiorstwa są przedsiębiorstwami w trudnej sytuacji.

W końcu skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja nie jest wystarczająco uzasadniona.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2007 r. — BVGD przeciwko Komisji**(Sprawa T-104/07)**

(2007/C 129/32)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci: G. Vandersanden, L. Levi i C. Ronzi)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 stycznia 2007 r. mocą której Komisja Europejska oddaliła skargę wniesioną przez BVGD w związku z brakiem podstaw wystarczających do nadania skardze dalszego biegu (Sprawa COMP/39.221/B-2-BVGD/De Beers);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 26 stycznia 2007 r. w sprawie COMP/39.221/B-2 — BVGD/De Beers z zakresu konkurencji, mocą której Komisja oddaliła wniesioną przez skarżącą skargę dotyczącą naruszeń art. 81 i 82 WE związanych z systemem „Supplier of Choice” stosowanym przez Grupę De Beers dla dystrybucji surowca diamentowego.

Skarżąca utrzymuje, że De Beers będąca producentem surowca diamentowego, działająca w opinii skarżącej głównie na poziomie rynku upstream poprzez sprzedaż surowca diamentowego przy zastosowaniu systemu Supplier of Choice dąży do rozszerzenia jej kontroli nad rynkiem, obejmując nią całość procesu od momentu wydobywania surowca w kopalni do przekazywania gotowego produktu klientowi, tj. rozszerzenie jej również na działalność na poziomie rynków downstream.

Na poparcie jej skargi, skarżąca utrzymuje w pierwszej kolejności naruszenie uprawnień proceduralnych przysługujących jej jako skarżącej. Skarżąca utrzymuje, że i) Komisja uniemożliwiła jej wykonywanie przysługującego jej na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 773/2004⁽¹⁾ prawa dostępu do dokumentów, co stanowiło dla Komisji podstawę do przeprowadzenia tymczasowej oceny ii) zarządzając terminami sprawy, Komisja wywarła na skarżącą niepotrzebną presję iii) w korespondencji ze skarżącym Komisja spowodowała zamieszanie co do etapu postępowania oraz iv) Komisja w nienależyty sposób zapewniła udział skarżącego w postępowaniu.

W drugiej kolejności, skarżąca utrzymuje naruszenie przez Komisję pojęcia interesu wspólnotowego, dopuszczenie się przez nią oczywistych błędów w ocenie, naruszenie prawa i naruszenie obowiązku uzasadnienia.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 2004 r., str. 18).

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2007 r. — MarketTools przeciwko OHIM — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG)

(Sprawa T-105/07)

(2007/C 129/33)

Język, w którym została sporządzona skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: MarketTools, Inc. (San Francisco, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: W. von der Osten-Sacken i A. González Hähnlein, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Optimus-Telecomunicações, SA (Maia, Portugalia)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 25 stycznia 2007 r. (odwołanie nr R 253/2006-2);
- Obciążenie Optimus-Telecomunicações SA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: MarketTools.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy ZOOMERANG dla towarów i usług w klasach 9, 35 i 42 — zgłoszenie nr 1 603 950.

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Optimus-Telecomunicações, SA.

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe słowne i graficzne znaki towarowe BOOMERANG dla towarów i usług w klasach 9, 16, 35, 37, 38 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 polegające na tym, że Izba Odwoławcza nie dokonała odpowiedniej oceny kwestii podobieństwa towarów i usług oraz znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2007 r. — Alcon przeciwko OHIM — *Acri.Tec (BioVisc)

(Sprawa T-106/07)

(2007/C 129/34)

Język, w którym została sporządzona skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alcon, Inc. (Hünenberg, Szwajcaria) (przedstawiciel: M. Graf, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte (Henningsdorf, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 lutego 2007 r. w sprawie R 660/2006-2 Alcon, Inc. przeciwko OHIM (BioVisc), w części dotyczącej odrzucenia sprzeciwu wniesionego przez Alcon, Inc. wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego BioVisc nr 3 651 809;
- Obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy BioVisc dla towarów należących do klasy 5 — zgłoszenie nr 3 651 809.

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca.

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowe i wspólnotowe znaki towarowe PROVISIC i DUOVISC zarejestrowane dla towarów należących do klasy 5.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości.